

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 11Ca/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117226226
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Bošková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2019:7117226226.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave, v konaní pred sudkyňou JUDr. Magdalénou Boškovou, v právnej veci žalobcu: LITA, autorská spoločnosť, zaregistrovaná na Ministerstve vnútra SR pod č. VVS/1-900/90-7923, IČO: 00 420 166, so sídlom Mozartova 9, 810 01 Bratislava, právne zastúpený: JUDr. Dagmar Kubovičová, advokátka, so sídlom Nám. Biely kríž 3, P. O. Box 39, 830 03 Bratislava, proti žalovanému: AMO - PLUS, s.r.o. IČO: 36525561, so sídlom Palárikova 857/11, 955 01 Topoľčany, právne zastúpený: JUDr. Juraj Tibenský advokát so sídlom Štefánikova 15, 949 01 Nitra, v konaní o zaplatenie 962,-eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 962,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 962,- € od o dňa 18.12.2017 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia

Súd žalobcovi voči žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Košice I dňa 20.12.2017 a postúpenou na Okresný súd Bratislava I dňa 07.03.2018 sa žalobca domáhal, aby súd žalovanému uložil povinnosť do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 962 € ako aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 962 € odo dňa 18.12.2017 až do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

1.1. V odôvodnení žaloby uviedol, že kolektívnu správu práv zveruje štát subjektom, ktorým štát, zastúpený Ministerstvom kultúry SR, po splnení podmienok stanovených v zákona č. 185/2015 Z.z. Autorského zákona (ďalej len zákon č. 185/2015 Z.z.), udelí oprávnenie na výkon kolektívnej správy a teda prizná postavenie organizácie kolektívnej správy. Žalobca má na základe Oprávnenia Ministerstva kultúry SR č.k. MK-1587/2016-232/10421, vydaného dňa 18.08.2016 (ďalej Oprávnenie 1) postavenie organizácie kolektívnej správy v zmysle §144 ods. 1 AZ. Žalobca mal aj pred získaním Oprávnenia 1 postavenie organizácie kolektívnej správy, a to na základe Oprávnenia na výkon kolektívnej správy práv č. 2/2004, vydaným Ministerstvom kultúry SR dňa 11.05.2010 pod č.k. MK-663/2010-70/6165 (ďalej Oprávnenie 2). V zmysle uvedených oprávnení žalobca vykonával a vykonáva kolektívnu správu majetkových práv autorov a iných nositeľov práv k literárnym, dramatickým, hudobnodramatickým, choreografickým, audiovizuálnym, fotografickým dielam, dielam výtvarného umenia, architektonickým dielam a dielam úžitkového umenia. V zmysle Oprávnenia 1 písm. o) vykonáva žalobca kolektívnu správu v odbore použitie vyššie uvedených diel uvedením na verejnosti iným spôsobom verejného prenosu. V zmysle Oprávnenia 2, bod II písm. b) vykonával žalobca dobrovoľnú kolektívnu správu v odbore verejného prenosu vyššie uvedených diel predvedením akýmikoľvek technickými prostriedkami.

1.2. Žalovaný je prevádzkovateľom ubytovacieho zariadenia Hotel Vila Anna, na adrese Trenčianske Teplice, kedy sa jedná o zariadenie zaradené podľa § 3 vyhlášky Ministerstva hospodárstva SR č. 277/2008 Z.z. do kategórie hotel 3*. Žalobca má za to, že žalovaný v roku 2016 realizoval v ním prevádzkovanom ubytovacom zariadení verejný prenos, a to prostredníctvom 37 kusov zvukovoobrazových zariadení umiestnených v izbách ubytovacieho zariadenia. Žalobca má tiež za to, že zo strany žalovaného došlo k zásahu do výhradných autorských práv, a to neoprávneným vykonávaním verejného prenosu, keď žalovaný realizoval verejný prenos uvedenými technickými prostriedkami bez súhlasu autorov. Žalovaný ako prevádzkovateľ ubytovacieho zariadenia poskytuje svojim zákazníkom ubytovacie služby, kedy v izbách určených pre hostí poskytuje zákazníkom v rámci vybavenia ubytovacích jednotiek aj zvukovoobrazové zariadenie (TV).

1.3. Verejné deklarovanie zvukovoobrazových zariadení v ubytovacom zariadení žalovaného znamená to, čo sa pod tým obvykle vykladá, teda, že na izbách ubytovacieho zariadenia sú umiestnené zariadenia vybavené signálom tak, aby tieto mohli ubytovaní hostia používať na účely, na ktoré sú určené, teda na sledovanie televíznych programov. V zmysle právnych predpisov, judikatúry, právnej teórie a praxe sa poskytovanie signálu prostredníctvom technických zariadení pre klientov ubytovacích zariadení považuje za verejný prenos diel. To znamená, že ak má žalovaný vo svojej prevádzke umiestnené zvukovoobrazové zariadenia vybavené príjmom, tak týmto samotným dochádza k verejnému prenosu.

1.4. Žalobca poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 07. decembra 2006 vo veci Sociedad General de Autores y Editores De Espana (SGAE) c/a Rafael Hoteles SA, sp. zn. C-306/05 (ďalej Rozsudok SD), rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 12. marca 2012 vo veci Phonographic Performance (Ireland) limited proti Írsku, sp.zn. C-162/10, na výrok Uznesenia Súdneho dvora EÚ C-136/09 z 18. marca 2010 vo veci Organismos Sillogikis Diacheirisis Theatrikon kai Optikoakoustikon Ergon c/a Divani Akropolis Anonimi Xenocheaki kai Touristiki Etairai a v neposlednom rade aj na výzvu generálneho sekretariátu Komisie európskych spoločností z 18.10.2005 zaslanú MZV ČR.

1.5. Žalobca poukázal na ustanovenia § 19 ods.1,2,3 a 4 písm. f) bod 3 zákona č. 185/2015 Z.z. Autorského zákona a uviedol, že pokiaľ chce používateľ legálne použiť dielo, musí mať predchádzajúci súhlas autora, teda uzatvorenú licenčnú zmluvu. V zásade je na používateľovi, aby uviedol, ktoré diela chce používať a akým spôsobom ich chce použiť a aby autora požiadal o udelenie súhlasu na takto používateľom špecifikované predmety ochrany a spôsoby použitia. Pri aplikácii tohto základného pravidla pri verejnom prenose, čo je predmetom konania, by tak nastala situácia, že by si používateľ musel zistiť programovú štruktúru jednotlivých vysielateľov, ďalej by si musel zistiť autorov a nositeľov práv ktorých diela budú súčasťou vysielania a tak požiadať buď týchto autorov a nositeľov práv, alebo ich zástupcov, o udelenie licencie. Práve z dôvodov faktickej nemožnosti udeľovania licencií na konkrétne špecifikované diela pri masovom použití diel, čo je nesporne prípad použitia diel verejným prenosom, je v právnej úprave zavedený inštitút kolektívnej správy práv a najmä inštitút hromadných, rozšírených hromadných a kolektívnych licenčných zmlúv.

1.6. Ďalej žalobca poukázal na ustanovenia § 79 ods. 1 a 2, 152 ods. 4 §, 164 ods. 1, , zákona č. 185/2015 Z.z. a uviedol, že podľa dôvodovej správy sa zavádza nový zmluvný typ štandardne využívaný v krajinách EÚ. Ide o špecifický typ hromadnej licenčnej zmluvy s rozšíreným efektom na použitie všetkých predmetov ochrany, vrátane predmetov ochrany nezastupovaných nositeľov práv, pokiaľ výslovne nevylúčili kolektívnu správu práv (neuplatnili tzv. opt-out). Právo uzatvárať rozšírené hromadné licenčné zmluvy má len reprezentatívna organizácia kolektívnej správy, pričom reprezentatívnosť je daná najväčším počtom priamo zastupovaných nositeľov práv na území Slovenskej republiky, vrátane priamo zastupovaných zahraničných nositeľov práv. Nezastupovaný nositeľ práv môže uplatniť opt-out písomným oznámením organizácii kolektívnej správy, a to buď naraz ku všetkým predmetom ochrany, alebo len k niektorým predmetom ochrany. Nezastupovaným nositeľom práv sa garantuje princíp rovnakého zaobchádzania ako s nositeľmi práv zastupovanými organizáciou kolektívnej správy. Rozšírená hromadná licenčná zmluva musí byť uzavretá obligatórne v písomnej forme, nesmie byť výhradná a prostredníctvom aplikácie všeobecných ustanovení o hromadnej licenčnej zmluve sa pripúšťa jej uzavretie prostredníctvom elektronických prostriedkov. Tiež sa prostredníctvom aplikácie všeobecných ustanovení o hromadnej licenčnej zmluve ustanovuje povinnosť organizácie kolektívnej správy vydať potvrdenie o uzavretí rozšírenej hromadnej licenčnej zmluvy prostredníctvom elektronických prostriedkov. Rozšírená hromadná licenčná zmluva predpokladá primerané použitie všeobecných ustanovení o licenčnej zmluve. Organizácia kolektívnej správy uzatvára rozšírenú

hromadnú licenčnú zmluvu s nadobúdateľom vždy najdlhšie na dobu jedného roka. Zo zákona sa účinnosť rozšírenej hromadnej licenčnej zmluvy predlžuje o ďalší rok, ak písomne žiadna zo zmluvných strán neprejavila vôľu zmluvu ukončiť alebo ak organizácia kolektívnej správy naďalej spĺňa podmienku reprezentatívnosti. Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo") vo svojej evidencii organizácií kolektívnej správy uvedie, že organizácia kolektívnej správy je spôsobilá uzatvárať rozšírené hromadné licenčné zmluvy, teda vyznačí reprezentatívnu organizáciu kolektívnej správy."

1.7. Rozšírená hromadná licenčná zmluva je novým inštitútom v autorskoprávnej úprave kolektívnej správy v SR, ktorého zmyslom a cieľom je zabezpečiť ochranu práv všetkých autorov a zabrániť tak neoprávneným zásahom do ich vlastníctva. Samotní autori a nositelia práv objektívne nemajú možnosť riadnej kontroly nakladania s ich vlastníctvom. Na druhej strane inštitút rozšírenej hromadnej licenčnej zmluvy napomáha aj používateľom, ktorí sa často dostávajú do situácie, keď nemajú reálnu možnosť vyhľadávať jednotlivých autorov a nositeľov práv a dostávajú sa tak nechcene do postavenia porušovateľov autorského práva.

1.8. Žalobca je organizáciou kolektívnej správy, ktorá je oprávnená uzatvárať rozšírené hromadné licenčné zmluvy o. i. aj na vyššie uvedené použitie diel - "verejný prenos diela v prevádzkarni alebo v inom priestore prostredníctvom technického zariadenia". Žalobca vykonáva kolektívnu správu majetkových práv autorov a iných nositeľov práv k literárnym, dramatickým, hudobnodramatickým, choreografickým, audiovizuálnym, fotografickým dielam, dielam výtvarného umenia, architektonickým dielam a dielam úžitkového umenia. Je notoriou, že súčasťou každého verejného prenosu nevyhnutne boli a museli byť diela literárne, dramatické, hudobnodramatické, choreografické, audiovizuálne, fotografické, výtvarného umenia, architektonické a úžitkového umenia, t.j. diela režisérov, prekladateľov, autorov úpravy dialógov, scenáristov, výtvarníkov (najmä pri animovaných dielach), choreografov, autorov literárnych predlôh atď..Je tak nesporné, že bolo povinnosťou žalovaného disponovať pri používaní žalobcom spravovaných diel (t.j. diel literárnych, dramatických, hudobnodramatických, choreografických, audiovizuálnych, fotografických, diel výtvarného umenia, architektonických diel a diel úžitkového umenia) verejným prenosom technickými prostriedkami súhlasom autorov, získaným rozšírenou hromadnou licenčnou zmluvou uzatvorenou so žalobcom.

1.9. Žalobca v rámci svojej činnosti zastupuje autorov audiovizuálnych diel (ide najmä o režiséra, autora dialógov a autora scenára audiovizuálnych diel), autorov literárnych diel, dramatických, hudobnodramatických, choreografických a pantomimických diel (diela daných autorov sú často použité ako preexisťentné pre tvorbu audiovizuálnych diel alebo sú priamo zaradené do vysielania, ide aj o autorov prekladu a úpravy dialógov pre dabing audiovizuálnych diel), autorov výtvarných diel, fotografií a úžitkového umenia (v prípade animovaných audiovizuálnych diel, diel kostýmových výtvarníkov, alebo diel ktoré sú priamou súčasťou vysielania) a architektonických diel (v danom prípade najmä scénografov). Žalobca pritom zastupuje nielen slovenských autorov, ale na základe recipročných zmlúv so zahraničnými organizáciami kolektívnej správy alebo na základe osobitných poverení zastupuje aj zahraničných autorov z celého sveta.

1.10. Žalobca na svojej www stránke uverejňuje zoznamy nositeľov práv, ktorých na zmluvnom základe zastupuje. V roku 2016 žalobca zastupoval na základe zmlúv o zastupovaní 3.370 slovenských nositeľov práv. Žalobca nad rámec potrebného dokazovania z dôvodu právnej istoty zakladá do spisu zoznam nositeľov práv v SR zastupovaných žalobcom na zmluvnom základe a zakladá aj zoznam zahraničných organizácií kolektívnej správy práv, s ktorými má žalobca recipročné zmluvy o zastupovaní. Pokiaľ ide o uvedené zahraničné organizácie kolektívnej správy, poukazujeme na skutočnosť, že žalobca zastupuje v SR všetkých autorov a nositeľov práv, ktorých uvedené organizácie kolektívnej správy zastupujú v ich domovských štátoch.

1.11. Žalobca uzatvára so všetkými nositeľmi práv rovnaké typizované zmluvy o zastupovaní, ktoré sú verejne dostupné na www stránke žalobcu, rovnako ako je to pri rozšírených hromadných licenčných zmluvách, ktoré ako nižšie uvádzame zakladá žalobca do spisu. Typizované zmluvy sa menia len v prípade zmeny právnej úpravy, a tak aktuálne sa na www stránke žalobcu nachádza zmluva o zastupovaní vypracovaná podľa aktuálnej právnej úpravy.

1.12. Žalobca zároveň v zmysle § 79 AZ udeľuje súhlas na používanie všetkých diel verejným prenosom technickými prostriedkami aj za tých autorov a nositeľov práv, ktorých nezastupuje na základe osobitnej zmluvy o zastupovaní. Je tak nesporné, že žalovaný bol povinný mať uzatvorenú rozšírenú hromadnú licenčnú zmluvu so žalobcom na používanie predmetov ochrany verejným prenosom technickými prostriedkami, ktorú však neuzatvoril. Žalovaný nezískal súhlas autorov diel literárnych, dramatických, hudobnodramatických, choreografických, audiovizuálnych, fotografických, výtvarných, architektonických a diel úžitkového umenia a napriek tomu s týmito dielami nakladal formou verejného prenosu technickými prostriedkami. Žalovaný sa tak dopúšťal neoprávneného používania autorských diel a tým zasahoval do práv autorov bez súhlasu autorov alebo nositeľov práv, resp. žalobcu ako ich zástupcu. S touto skutočnosťou je priamo spojená povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie.

1.13. S poukazom na § 58 ods. 1 písm. i) a § 63 ods. 2 písm. d) zákona č. 185/2015 Z.z., § 458a, § 442a ods. 2 Občianskeho zákonníka žalobca uviedol, že pre vznik nároku organizácie kolektívnej správy na domáhanie sa vydania bezdôvodného obohatenia je potrebné preukázanie povinnosti používateľa mať uzatvorenú rozšírenú hromadnú licenčnú zmluvu, čo žalobca vyššie uvedeným preukázal.

1.14. Vykonávanie dokazovania preukazovaním použitia jednotlivých konkrétnych predmetov ochrany, ktoré boli súčasťou vysielaní v roku 2016 je nereálne, objektívne nemožné a nezmyselné, čomu svedčí aj ustálená judikatúra. Práve pre vylúčenie takýchto situácií s cieľom zabezpečenia ochrany práv autorov je zavedený inštitút kolektívnej správy, rozšírenej hromadnej licenčnej zmluvy a tiež osobitná právna úprava nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia a právna úprava výšky bezdôvodného obohatenia v prípade neoprávnených zásahov do autorských práv. Nad rámec nevyhnutného dokazovania a z dôvodu právnej istoty žalobca predkladá štatistiku vysielania základných slovenských televíznych staníc s uvedením zoznamu vysielaných audiovizuálnych diel, a to na nosiči CD.

1.15. Žalobca podotkol, že súčasťou každého audiovizuálneho diela sú nevyhnutne diela autorov, ktorých kolektívnu správu vykonáva žalobca. V prípade audiovizuálneho diela sa jedná najmä o dielo režiséra, scenáristu, autora literárnej predlohy, výtvarného grafika (ak je dielo animované), výtvarného bábkaru (ak je dielo animované), výtvarníka preexistentného výtvarného diela (ak je v diele použitý obraz, socha, fotografia), choreografa (vyskytuje sa v dielach s ľudovým, tanečným, zábavným charakterom). V prípade zahraničného audiovizuálneho diela s dabingom ide aj o ďalšie diela - dielo režiséra slovenského znenia (prípadne českého znenia), autora prekladu slovenského znenia (prípadne českého znenia), autora úpravy dialógov slovenského znenia (prípadne českého znenia).

1.17. Zo strany žalovaného došlo k zásahu do výhradných autorských práv, a to neoprávneným vykonávaním verejného prenosu prostredníctvom technických zariadení, keď žalovaný realizoval verejný prenos bez súhlasu autorov. Žalobca poukázal na Smernicu Európskeho parlamentu a Rady č. 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (ďalej Smernica), ktorej poznanie a rešpektovanie je pre eurokonformný výklad Autorského zákona nevyhnutné. Na duševné vlastníctvo, ako súčasť vlastníctva, sa tak v plnom rozsahu vzťahuje ochrana vlastníctva a nedotknuteľnosti vlastníctva podľa Ústavy Slovenskej republiky a Listiny základných práv a slobôd. Akýkoľvek zásah a obmedzenie vlastníckeho práva je preto možné len v rozsahu stanovenom zákonom a extenzívne výklady obmedzovania vlastníckych práv sú nedovolené a v rozpore so základnými princípmi právneho štátu. Pri výklade práv autorov tak musia byť zohľadnené ústavné princípy maximalizácie ochrany súkromných práv a zákazu svojvoľného zasahovania do súkromných práv zo strany tretích subjektov, v tomto prípade žalovaného. Autorské práva sú svojou povahou právami absolútnymi, pôsobia erga omnes, a teda z ich výkonu sú vylúčené všetky ostatné osoby, pokiaľ im to subjekt týchto práv neumožní, pričom autorských práv sa nemožno vzdať, ani ich previesť.

1.18. Predmetom žaloby je vydanie bezdôvodného obohatenia, kedy jeho výška sa odvíja od zvyčajnej odmeny, súd preto má skúmať, za akú odmenu zvyčajne v čase, keď došlo zo strany žalovaného k neoprávnenému zásahu do žalobcom kolektívne spravovaných práv, žalobca poskytoval licencie iným používateľom. Zvyčajná odmena môže byť len taká, za akú v rozhodnom období skutočne boli poskytované licencie iným používateľom a za akú používatelia získavali licenciu. Žalobca uzatvoril v roku 2016 celkovo 300 rozšírených hromadných licenčných zmlúv, kedy pri všetkých zmluvách bola odmena dohodnutá podľa Sadzobníka žalobcu, čo ju robí odmenou zvyčajnou. Nerešpektovanie takejto dohodnutej odmeny by znamenalo poskytnutie neoprávnenej výhody pre porušovateľov autorských práv

oproti takým používateľom, ktorí si plnia svoje povinnosti. Žalobca založil na CD nosiči do spisu všetky rozšírené hromadné licenčné zmluvy, ktoré uzatvoril v roku 2016 a ktorými poskytol licencie na ďalší verejný prenos. Z uvedených zmlúv je nesporné, že žalobca uzatváral v roku 2016 s používateľmi rozšírené hromadné licenčné zmluvy, v ktorých bola licenčná odmena dohodnutá podľa Sadzobníka autorských odmien za použitie literárnych, dramatických, hudobnodramatických, choreografických a audiovizuálnych diel účinného od 01.01.2015.

1.19. V tejto súvislosti žalobca osobitne poukazuje na Uznesenie Ústavného súdu SR II.ÚS 101/2011 z 24.marca 2011, v ktorom Ústavný súd SR konštatoval, že "ak by autori diel nemali zaručené právo na udelenie súhlasu na použitie autorských diel pre používateľov alebo pre právnické osoby združujúce používateľov iba za "rovnakú a primeranú" odmenu, nepochybne by to pre nich znamenalo, najmä pokiaľ ide o určovanie výšky odmien za používanie autorských - hudobných diel, úplné vystavenie sa svojvôli používateľov, a práve tým by dochádzalo k popretiu významu a účelu autorsko-právnej ochrany." Uzatvorenie licenčných zmlúv s inými používateľmi podľa sadzobníka odmien Ústavný súd Slovenskej republiky zároveň považoval za dôkaz toho, že iní používatelia na rozdiel od sťažovateľa považovali odmenu za primeranú.

1.20. Žalobca podotkol, že za rok 2016 uzatvoril k dnešnému dňu aj 187 dohôd o urovaní s neoprávnenými používateľmi, ktorí dobrovoľne vydali bezdôvodné obohatenie vo výške licenčnej odmeny stanovenej podľa Sadzobníka žalobcu. Podľa § 442a ods. 2 v spojení s § 458a Občianskeho zákonníka je stanovená výška bezdôvodného obohatenia pri porušení alebo ohrození práva duševného vlastníctva najmenej vo výške zvyčajnej odmeny. Zvyčajná odmena, ktorá prislúcha autorom a nositeľom predstavuje teda minimálnu výšku bezdôvodného obohatenia. Poukazujeme na Smernicu a máme za to, že priznanie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia iba vo výške najnižšej zvyčajnej odmeny je vo všeobecnosti nepostačujúce, nakoľko také rozhodnutie súdu nemá žiadny výchovný ani preventívny účel pre odradenie neoprávnených používateľov pred zásahmi do autorských práv a nemotivuje ich k tomu, aby uzatvárali pred používaním diel licenčné zmluvy. Napriek uvedenému si žalobca, dúfajúc, že žalovaný v budúcnosti upustí od neoprávnených zásahov do práv autorov a nositeľov práv, uplatňuje v tomto konaní vydanie bezdôvodného obohatenia iba vo výške zvyčajnej odmeny, teda v minimálnej výške.

1.21. Žalobca pri určení výšky zvyčajnej odmeny vychádzal zo Sadzobníka žalobcu a z počtu technických zariadení podľa údajov samotného žalovaného zverejnených na jeho www stránke. Na základe vyššie uvedeného si žalobca týmto uplatňuje voči žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za neoprávnené použitie diel, a to za obdobie od 01.01.2016 do 31.12.2016, vo výške 962 €, a to podľa nasledovného Sadzobníka licenčných odmien za 1 rok: 3* hotel - 26 eur, Hotel Vila Anna má počet izieb 37. zvyčajná licenčná odmena za 1 rok je vo výške 962 eur čo u žalovaného predstavuje bezdôvodné obohatenie za obdobie od 01.01.2016 do 31.12.2016 vo výške 962 eur. Žalobca pred podaním žaloby opakovane vyzýval žalovaného k uzatvoreniu rozšírenej hromadnej licenčnej zmluvy, ponúkal mu aj mimosúdne riešenie uzatvorením dohody o urovaní, na čo žalovaný nereflektoval. Žalobca pred podaním žaloby vyzval žalovaného aj na vydanie bezdôvodného obohatenia, avšak žalovaný dobrovoľne bezdôvodné obohatenie nevydal.

2. Okresný súd Bratislava I vydal dňa 25.04.2018 platobný rozkaz č.k. 11Ca/1/2018 - 29, ktorým žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi sumu 962 eur spolu s príslušenstvom ako aj náhradu trov konania v lehote 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu, alebo aby b tej istej lehote podal žalovaný odpor.

3. Dňa 25.05.2018 bol okresnému súdu Bratislava I doručený odpor žalovaného, v ktorom žiadal, aby súd napadnutý platobný rozkaz zrušil a vo veci nariadil pojednávanie. V odôvodnenom opore uviedol, že žalobca predložil dve oprávnenia na výkon kolektívnej správy práv. Tvrdil, že rozhodujúce je skoršie oprávnenie č.k.: MK-663/2010-70/6165 zo dňa 11.05.2010, č. 2/2004, nakoľko žalobca si uplatňuje nároky súvisiace s obdobím roku 2016 a druhé - neskoršie oprávnenie bolo ešte len vydané dňa 18.08.2016. V zmysle oprávnenia č.k.: MK-663/2010-70/6165 zo dňa 11.05.2010, bol žalobca oprávnený na výkon povinnej kolektívnej správy len v určených, presne špecifikovaných, odboroch; v ostatných odboroch bol žalobca oprávnený len k dobrovoľnej kolektívnej správe práv. Pokiaľ sa žalobca domáha nárokov zo zodpovednosti za neoprávnené zásahy do práv autorov a to v súvislosti s tým, že žalovaný realizoval verejný prenos, je potrebné poukázať na skutočnosť, že povinná kolektívna správa v zmysle oprávnenia žalobcu sa netýkala odboru „verejný prenos". Na základe uvedeného tvrdíme,

že žalobca v roku 2016 povinne nezastupoval autorov v rámci kolektívnej správy v odbore "verejný prenos" a preto ani nemôže uplatňovať nároky autorov vyplývajúce z tohto odboru. Tieto nároky by mohol uplatňovať len na základe dobrovoľnej dohody s prevádzkovateľom a vo vzťahu k tým autorom, ktorých skutočne zastupuje. V takom prípade je však požadovaná odmena, či náhrada odmeny, resp. rozsah požadovaného vydania bezdôvodného obohatenia neprimeraný, nakoľko, bez ohľadu na vyššie uvedené, žalobca tieto nároky uplatňuje v rozsahu, ako keby povinne zastupoval všetkých autorov a nie iba niektorých.

3.1. V tejto súvislosti žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal koľkých autorov skutočne zastupuje práve v predmetnom odbore, t.j. na základe dobrovoľnosti a písomne uzatvorenej zmluvy, koľkých diel, kedy a v akom rozsahu sa malo porušenie týkať (vo vzťahu k dobrovoľne spravovaným práva) ani akým spôsobom vypočítal uplatnený nárok, keď zastupuje len niektorých autorov (ktorí mu dobrovoľne správu týchto práv zverili) a nie povinne všetkých. Žalobca si teda neoprávnene uplatňuje aj tie nároky, ktoré nespravuje.

3.2. Žalobca tvrdí, že žalovaný mal realizovať v Hoteli Vila Anna v Trenčianskych Tepliciach, verejný prenos a to prostredníctvom 37 ks zvukovoobrazových zariadení. Uvedené mal preukázať doložením výtlačkov z internetových stránok žalovaného. Žiadnym spôsobom však žalobca nezohľadnil skutočnú obsadenosť (vyťaženosť) zariadenia a teda skutočný rozsah "verejného prenosu", resp. skutočný rozsah zásahu do autorských práv. Žalovaný tvrdí, že žalobca nie je oprávnený uplatňovať si nárok za všetky zvukovoobrazové zariadenia a to bez ohľadu na ich skutočné využitie. Nie je akceptovateľný stav, aby žalovaný mal platiť odmenu autorom, resp. vydať bezdôvodné obohatenie, aj za to, čo v skutočnosti nevyužíval, resp. za práva, ktoré v skutočnosti neboli vykonávané/porušované. Pokiaľ by tomu tak malo byť, jednalo by sa nesporne o bezdôvodné obohatenie na strane autorov/žalobcu, ako plnenie za niečo, čo v skutočnosti nebolo dodané a využívané, t.j. plnenie bez právneho dôvodu. Tvrdí, že autorom patrí odmena a žalobca je oprávnený domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia len za skutočne použité diela a teda za zvukovoobrazové zariadenia podľa ich skutočného využitia.

3.3. Pokiaľ žalobca uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v rozsahu odmeny, ktorá je obvyklá za získanie licencie pri obdobných zmluvných podmienkach, poukazuje žalovaný na sadzobník Nezávislej spoločnosti výkonných umelcov zvukových a zvukovoobrazových záznamov "SLOVGRAM". Jedná sa o sadzobník za získanie licencie pri obdobných zmluvných podmienkach. V tomto sadzobníku je zohľadnená práve "vyťaženosť" ubytovacieho zariadenia. Aj v tomto prípade je potrebné obdobne a obvyklým spôsobom zohľadňovať skutočnú "vyťaženosť", t.j. obsadenosť hotela - jednotlivých izieb. O vyťaženosť hotela žalovaný vedie presnú evidenciu a to ako pre účely účtovné/daňové, tak aj pre účely štatistické a je možné ich kedykoľvek overiť. Táto evidencia potom najvernejšie a najspravodlivejšie odzrkadľuje aj skutočne použitie diela (verejný prenos), podľa využitia zvukovoobrazových zariadení; i keď aj tu musíme hovoriť len o potencionálnom verejnom prenose, lebo aj v prípade obsadenia izby nie je TV vždy využívaná. Vyťaženosť Hotela Vila Anna prevádzkovaného žalovaným, bola v roku 2016 v priemere na úrovni 29%. Žalobca si teda neoprávnene uplatňuje nárok v rozsahu zodpovedajúcom 37 ks zvukovoobrazových zariadení, hoci v roku 2016 bolo zo všetkých zariadení na prevádzke využívaných v priemere len 29%.

3.4. Žalobca, pri uplatnení nároku vychádza zo svojho cenníka s tým, že s tými cenníkom súhlasilo Podpisom zmluvy 300 prevádzkovateľov, čím odôvodňuje, že tieto odmeny sú sumami obvyklými za získanie licencie. S uvedeným tvrdením sa žalovaný nestotožňuje. Sadzobník žalobcu je daný len jeho vlastným rozhodnutím a nie je žiadnym spôsobom regulovaný ani štátom, ani nie je výsledkom dohody s prevádzkovateľmi, resp. používateľmi a už vôbec nie so žalovaným a ani nie je všeobecne akceptovaný. Tento sadzobník napr. vôbec nezohľadňuje skutočný rozsah využívaných práv (viď vyššie) a na rozdiel od poplatkov za obdobné hromadné licencie, ktoré vyberajú iné organizácie kolektívnej správy, sú sadzby odmien niekoľkonásobne vyššie. V roku 2015 bolo v Slovenskej republike 2.908 hromadných ubytovacích zariadení (z toho 1.509 hotelov a penziónov). Pokiaľ žalobca má hromadné licencie uzatvorené len s 300 prevádzkovateľmi je zrejme, že so žalobcom stanovenými "obvyklými" sadzbami/odmenami nesúhlasilo viac ako 90% prevádzkovateľov hromadných ubytovacích zariadení. Pokiaľ žalobca zastupuje a uplatňuje práva v rozsahu 3.370 autorov, približne v rovnakom rozsahu zastupuje autorov aj organizácia SOZA; naproti tomu organizácia SLOVGRAM zastupuje skoro 6.500 tuzemských subjektov a 0,5milióna zahraničných subjektov. Pri porovnaní sadzobníkov jednotlivých organizácií kolektívnej správy práv zistíme nasledovné: poplatok za 1 ks zvukovoobrazového zariadenia

na izbe v ubytovacom zariadení - hotel 4* (bez DPH za rok): LITA = 29,50 €, SOZA = 12,- €, SLOVGRAM = 14,67 €. Z uvedeného je zrejmé, že aj keď žalobca zastupuje a spravuje práva približne rovnakému počtu autorov ako SOZA, poplatky účtované žalobcom sú skoro 3x také aké sa platia v obdobnom prípade za získanie hromadnej licencie v SOZE a 2x také aké sa platia SLOVGRAMu, hoci tá zastupuje ďaleko viacej autorov. Je zrejmé, že práva autorov sú v zásade rovnaké, či ide o autorov hudobných diel, výkonných umelcov alebo autorov, ktorých zastupuje žalobca. Nie je preto zrejmé, prečo by jednotlivým subjektom mali platiť podstatne rôzne poplatky. Žalobca si teda neoprávnene uplatňuje nárok v neprimeranom rozsahu, ktorý nezodpovedá odmene obvyklej za získanie licencie pri obdobných zmluvných vzťahoch.

3.5. Z uvedeného je zrejmé, že žalobcom uvádzaná odmena podľa jeho sadzobníka, ako odmena obvyklá, nie je obvyklou, nakoľko ju neplatia ani prevádzkovatelia/používatelia, s ktorými má žalobca uzatvorené zmluvy a ktorí mali, podľa tvrdenia žalobcu, podpísom zmluvy so sadzobník súhlasiť. Hoci sa žalobca v zmluve odvoláva na sadzobník, licenčná odmena bola dojednaná a vyúčtovaná diametrálne odlišne od sadzobníka a to bez ďalšieho, t.j. bez poskytnutia zľavy a pod. Za daného stavu nemožno hovoriť o tom, že by účastníci s ktorými žalobca HLZ podpísal súhlasili s odmenou podľa sadzobníka žalobcu, keď skutočne dojednaná odmena bola na úrovni cca 5% odmeny podľa sadzobníka. Aj pokiaľ ide o iné HLZ (z roku 2015), ktoré sa týkajú ubytovacích zariadení - hotel 4*, bola odmena stanovená odlišne od sadzobníka (odmena za 1 ks zvukovoobrazového zariadenia za rok bez DPH podľa sadzobníka = 29,50 €):

HLZ č. 1596500241 ALBRECHT Services, s.r.o. - za 11 ks = 21,56 €, t.j. za kus 1,96 €;
HLZ č. 1596500239 MAC - GASTRO spol. s r.o. - za 112 ks 1199,36 €, t.j. za kus 1,78 €;
HLZ č. 1596500236 DAZUN, s.r.o. - za 121 ks = 215,38 €, t.j. za kus 1,78 €;
HLZ č. 1596500220 EUROVEA, a.s. - za 220 ks = 1.636,80 €, t.j. za kus 7,44 €;
HLZ č. 1596500219 DIAMOND.... - za 239 ks = 1.778,16 €, t.j. za kus 7,44 €;

3.6. Uvedené len potvrdzuje svojvôľu žalobcu a nezáväznosť jeho sadzobníka, resp. cenu obvyklú. Žalobca si teda neoprávnene uplatňuje nárok v neprimeranom rozsahu, ktorý nezodpovedá odmene P obvyklej za získanie licencie pri rovnakých zmluvných vzťahoch. Je pravda, že v súčasnosti a v tomto konaní si žalobca už dal pozor a doložil len zmluvy s číslami tak, aby si sám nerozporoval. Avšak, aj v prípade zmlúv doložených k tomuto konaniu, sú mnohé výpočty prepisované a dopisované perom. Žiadnym spôsobom nebolo preukázané v akej výške zmluvní prevádzkovatelia žalobcovi skutočne platia odmenu, resp. za akých podmienok, aká im bola poskytnutá zľava a pod. Je nutné povedať, že žalobcom svojvoľne požadovaná odmena je likvidačná a to aj z pohľadu, že prevádzkovatelia musia platiť platby za obdobné práva aj ďalším organizáciám. A preto, aj vzhľadom na predošlú prax žalobcu, je možné mať dôvodné pochybnosti o pravdivosti jednotlivých listín a zmlúv, resp. tvrdení o "obvyklej odmene" a súhlase prevádzkovateľov s jej výškou. Opäť však platí to, že zmluvy má so žalobcom uzatvorené a s jeho sadzobníkom súhlasilo len necelých 10% z celkového počtu prevádzkovateľov a teda nemožno hovoriť o sadzbe obvykle, ktorá je všeobecne akceptovaná.

3.7. Žalovaný sa nebráni plateniu poplatkov v primeranej miere a rozsahu, nebráni sa Smernici EP a Rady EÚ ani záverom Súdneho dvora EÚ; poukazuje však na skutočnosť, že obdobne tomu je a vychádza sa z nich aj v celej EÚ, avšak 3*hotel v Slovenskej republike má za TV na izbe platiť 85,-€ ročne, no obdobný hotel v Rakúsku iba 7,-€. Skutočnosť, že žiadna dohoda neexistuje, že sa jedna o svojvôľu žalobcu, ktorá nie je žiadnym spôsobom regulovaná, že neexistujú jasné a jednotné pravidlá a že s takýmto postupom žalobcu, ako ani s sadzobníkom, nesúhlasí väčšina prevádzkovateľov, potvrdzuje aj fakt, že Zväz hotelov a reštaurácií podal žalobu na organizácie autorov, umelcov a producentov.

3.8. Žalovaný poukázal na ustanovenie § 82 ods. 1 zákona č. 618/2003 Z.z. a uviedol, že medzi žalobcom a žalovaným neexistuje žiaden zmluvný vzťah, ktorý by zakladal povinnosť žalovaného uhrádzať žalobcovi akékoľvek platby.

3.9. Na záver sa žalovaný domáhal prerušenia konania do právoplatného skončenia konania vedenom na Okresnom súde Bratislava I, v ktorom sa má určiť obsah zmluvy medzi prevádzkovateľmi hotelov a reštaurácií a organizáciami autorov, umelcov a producentov.

4. Uznesením č.k. 11Ca/1/2018 - 42 zo dňa 11.5.2018 súd platobný rozkaz č.k. 11Ca/5/2017 - 26 zo dňa 12.07.2017 zrušil podľa § 267 ods. 3 CSP.

5. K podanému odporu sa žalobca vyjadril vo svojom vyjadrení doručenom okresnému súdu dňa 25.07.2018, v ktorom uviedol, že má za to, že žalovaný zjavne nesprávne vykladá právne predpisy. Žalobca si žalobou zo dňa 18.12.2017 uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa zákona č. 185/2015 Z.z. (ďalej AZ) a nie podľa zákona č. 618/2003 (ďalej Starý AZ) a to ako organizácia kolektívnej správy, ktorej bolo Ministerstvom kultúry SR (ďalej MK SR) udelené oprávnenie na výkon kolektívnej správy podľa § 151 AZ, kedy v zmysle prechodných ustanovení AZ sa oprávnenie udelené MK SR podľa Starého AZ sa považuje za oprávnenie podľa AZ. Žalobca nerozumie pojednaniu žalovaného o povinnej kolektívnej správe v odbore "verejného prenosu". Pre objasnenie preto uvádzame, že výkon majetkových práv v odbore verejného prenosu technickými prostriedkami podľa Starého AZ nespadal pod povinnú kolektívnu správu a nespadá pod povinnú kolektívnu správu ani podľa AZ.

5.1. Podľa Starého AZ a v zmysle Oprávnenia na výkon kolektívnej správy práv č. 2/2004, vydaným MK SR pod č.k. MK-663/2010-70/6165, bod II písm. b), vykonával žalobca dobrovoľnú kolektívnu správu majetkových práv v odbore verejného prenosu diel predvedením akýmikoľvek technickými prostriedkami, teda správu na základe dohôd o zastupovaní uzatvorených s nositeľmi práv a recipročných dohôd uzatvorených so zahraničnými organizáciami kolektívnej správy. Podľa Starého AZ bol žalobca teda oprávnený udeľovať používateľom licencie len za zastupovaných nositeľov, avšak v prípade neoprávnených zásahov do autorských práv bol oprávnený k domáhaniu sa vydania bezdôvodného obohatenia aj za tých nositeľov práv, ktorých nezastupoval na zmluvnom základe a to s odvolaním sa na § 84 ods. 1 Starého AZ "Ak používateľ nepreukáže, že nositeľ práv výslovne vylúčil kolektívnu správu svojich práv, a ak bolo v odbore použitia predmetov ochrany udelené oprávnenie podľa § 80, používateľ je povinný plniť svoje povinnosti vyplývajúce z použitia predmetu ochrany prostredníctvom organizácie kolektívnej správy, ktorej bolo udelené oprávnenie na výkon kolektívnej správy vo vymedzenom odbore použitia predmetov ochrany." Povinná kolektívna správa bola upravená v § 78 ods. 3 Starého AZ a verejný prenos technickými zariadeniami nepatrí do povinnej kolektívnej správy.

5.2. Z vyššie uvedeného tak vyplýva, že žalobca vykonával v roku 2016 kolektívnu správu práv v odbore verejného prenosu diel prostredníctvom technického zariadenia podľa AZ a to od 01.01.2016 na základe oprávnenia vydaného podľa Starého AZ a od vydania oprávnenia podľa AZ na základe takto vydaného nového oprávnenia.

5.3. Práve aby nedochádzalo k neoprávneným zásahom do práv autorov a iných nositeľov práv, pre ktorých je pri hromadnom používaní predmetov ochrany takmer nemožné alebo veľmi obtiažne zisťovať a kontrolovať používanie predmetov ochrany a uplatňovať svoje práva individuálne, a na druhej strane kedy je pre používateľov získavať individuálne súhlasy nositeľov práv obtiažne, resp. takmer nemožné a pokiaľ áno tak iba so značnými ekonomickými nákladmi, je v právnej úprave v AZ (a nielen v právnej úprave SR) založený systém kolektívnej správy, inštitút hromadnej licenčnej zmluvy a osobitne inštitút rozšírenej hromadnej licenčnej zmluvy. Takýmto spôsobom štát zabezpečuje realizáciu verejného záujmu - ochranu subjektívnych práv autorov a nositeľov práv v zmysle medzinárodného práva a zjednodušuje legálny prístup k používaniu predmetov ochrany širokej verejnosti.

5.4. Majetkové práva sú uvedené v § 19 AZ. AZ v § 58 ods. 1 demonštratívne uvádza, čoho sa môže autor, do ktorého práva (t.j. aj majetkového práva) sa neoprávnenne zasiahlo. Jedným z nárokov autora je v zmysle § 58 ods. 1 písm. i) AZ vydanie bezdôvodného obohatenia, kedy tohto nároku sa v zmysle § 63 ods. 2 písm. d) AZ môže domáhať vo svojom mene a na účet autora aj organizácia kolektívnej správy, pričom zároveň ale v zmysle § 169 ods. 4 AZ je organizácia kolektívnej správy dokonca aj povinná sa domáhať nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia Túto povinnosť nemá iba v tom prípade, pokiaľ nositeľ práv prejavil výslovne vôľu domáhať sa tohto nároku sám alebo ak je to nehospodárne.

5.5. Žalobca preukázal, že v zmysle § 79 ods. 1 a 5 AZ uzatvára rozšírené hromadné licenčné zmluvy, ktorými udeľuje súhlas na používanie diel literárnych, dramatických, hudobnodramatických, choreografických, audiovizuálnych, fotografických, diel výtvarného umenia, architektonických diel a diel úžitkového umenia, verejným prenosom technickými prostriedkami súhlasom autorov, a to jednak za nositeľov práv zastupovaných podľa § 164 AZ na zmluvnom základe a jednak za nositeľov práv, ktorí nie sú žalobcom zastupovaní podľa § 164 AZ.

5.6. Z právnej úpravy AZ teda vyplýva, že organizácia kolektívnej správy vykonáva kolektívnu správu majetkových práv za nositeľov práv, ktorých zastupuje na zmluvnom základe podľa § 164 AZ v písomne dohodnutom rozsahu predmetov ochrany, kedy nositeľ práv je oprávnený vylúčiť kolektívnu správu majetkových práv k niektorým alebo všetkým predmetom ochrany a pokiaľ tak neurobí má sa za to, že k vylúčeniu kolektívnej správy práv nedošlo a nositeľ práv je stále zastupovaný organizáciou kolektívnej správy. Žalobca založil do spisu zoznam nositeľov práv zastúpených na zmluvnom základe. Organizácia kolektívnej správy v rámci výkonu kolektívnej správy je oprávnená a aj povinná pri porušení majetkových práv nositeľa práv domáhať sa nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Rovnaký režim ochrany práv sa vzťahuje aj na tých nositeľov práv, ktorých organizácia kolektívnej správy nezastupuje na zmluvnom základe, pokiaľ sa jedná o spôsob použitia predmetov ochrany, na ktoré sa udeľuje licencia rozšírenou hromadnou licenčnou zmluvou.

5.7. Požiadavka žalovaného na predloženie zoznamov tisícov nositeľov práv, tisícok zmlúv, zoznamov státisícov predmetov ochrany je teda v rozpore s princípom kolektívnej správy, v kontexte platnej právnej úpravy je nelegitímna a šikanózna. Žalobca v tejto súvislosti poukazuje na Nález Ústavného súdu ČR II.ÚS 2186/14 bod 32. Predmetný právny názor najvyššej českej súdnej autority je plne rešpektovaný nielen v ČR ale aj súdmi v SR. Vychádzajúc z inštitútu kolektívnej správy a ustálenej judikatúry pre vznik nároku organizácie kolektívnej správy na domáhanie sa vydania bezdôvodného obohatenia je potrebné preukázanie povinnosti používateľa mať uzatvorenú hromadnú, resp. rozšírenú hromadnú licenčnú zmluvu, pričom je postačujúce keď organizácia kolektívnej správy preukáže aspoň druhovo akých nositeľov práv zastupuje a že dochádzalo alebo aspoň s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou dochádzalo k produkcii diel autorov zastupovaných danou organizáciou kolektívnej správy. Takýto právny názor zaujali všeobecné sudy v desiatkach rozsudkov. Osobitne poukazujeme na skutočnosť, že vyhovujúce rozsudky súdov prvej inštancie boli potvrdené Krajským súdom v Bratislave v konaní sp.zn. 6Co/232/2017, Krajským súdom v Banskej Bystrici v konaniach sp.zn. 41Cob/131/2017, sp.zn. 16Co/168/2017 a sp.zn.12Co/339/2017, Krajským súdom v Trenčíne sp.zn. 4Co/103/2017, Krajským súdom v Prešove sp.zn. 1Cob/58/2017.

5.8. Žalobca podotýka, že inštitút rozšírených licenčných zmlúv je dôležitým právnym nástrojom aj pre samotných používateľov tým, že im poskytuje možnosť získať oprávnenie na takéto masové použitie diel, zabezpečenie čoho individuálnym jednaním s jednotlivými nositeľmi práv by pre používateľa bolo neprimerane náročné a nákladné, taktiež s ohľadom na skutočnosť, že samotný používateľ pri takomto spôsobe použitia sám ani nevie a nemá možnosť zistiť, ktoré predmety ochrany bude takto používať. Používateľ má podpísaním rozšírenej licenčnej zmluvy právnu istotu, že všetky diela určitého druhu, ktoré používa daným spôsobom používa legálne a záruku, že žiadny nositeľ práv bez ohľadu na skutočnosť, či je alebo nie je zastupovaný žalobcom na zmluvnom základe dodatočne nevznesie voči nemu žiadne nároky súvisiace s použitím diel.

5.9. Je notoricky známou skutočnosťou, že súčasťou každého verejného prenosu v roku 2016 nevyhnutne boli a museli byť diela literárne, dramatické, hudobnodramatické, choreografické, audiovizuálne, fotografické, výtvarného umenia, architektonické a úžitkového umenia. Pri každom televíznom vysielaní dochádza k vysielaniam audiovizuálnych diel, v ktorých sú prvotným, nevyhnutným a podstatným základom tvorivé zložky zastupované žalobcom (najmä réžia, scenár, literárna predloha, dialógy). Bez týchto zložiek by sa ani nemohlo hovoriť o audiovizuálnom diele, tobôž nie o jeho televíznom vysielaní, prípadne verejnom prenose technickými zariadeniami. Navyše je nesporné, že diela okruhu autorov zastupovaných žalobcom tvoria výraznú väčšinu tvorivej, autorsko-právne relevantnej zložky televízneho vysielenia, keďže ide najmä o diela autorov audiovizuálnych diel, ktorými sú medzi inými aj režisér a scenárista audiovizuálneho diela, alebo aj autorov literárnych diel - predlôh, prekladu a úpravy dialógov zahraničných audiovizuálnych diel, autori výtvarných diel napr. pri animovaných filmoch atď.. Napriek tejto notoriete a teda nad rámec potrebného dokazovania žalobca založil do spisu prehľad takých druhov predmetov ochrany, ku ktorým vykonáva v zmysle oprávnenia MK SR správu a ktoré boli použité v r. 2016 vo vysieleniach aspoň základných slovenských televíznych staníc a predložil aj detailný zoznam použitých diel v r. 2016 na základných slovenských televíznych staniciach a štatistiku, v zmysle ktorej vyplatil za použitie predmetov ochrany verejným prenosom technickými zariadeniami nositeľom práv licenčné odmeny.

5.10. Žalobca preukázal, že je oprávnený k uzatváraní rozšírenej hromadnej licenčnej zmluvy na druhy diel, ku ktorým spravuje majetkové práva v zmysle oprávnenia - t.j. na diela literárne, dramatické, hudobnodramatické, choreografické, audiovizuálne, fotografické, výtvarného umenia, architektonické a úžitkového umenia. Žalobca preukázal, že súčasťou každého verejného prenosu technickými prostriedkami nevyhnutne a nespochybniteľne boli predmety ochrany spravované žalobcom.

5.11. Žalovaný, odkazujúc vo svojom odpore na SOZA a SLOVGRAM, pravdepodobne uzatvoril licenčné zmluvy so SLOVGRAM a SOZA, na základe ktorých získal súhlasy uvedených organizácií na používanie nimi kolektívne spravovaných predmetov ochrany verejným prenosom technickými zariadeniami. Od SOZA tak žalovaný získal súhlas autorov a iných nositeľov práv k hudobným dielam. Uzatvorením zmluvy so SLOVGRAM získal súhlas výkonných umelcov, výrobcov zvukových záznamov a výrobcov zvukovoobrazových záznamov a vysielateľov a iných nositeľov týchto práv. Je paradoxom, že žalovaný práva autorov zastupovaných žalobcom popiera a zároveň akceptuje práva (vrátane práva na primeranú odmenu) výkonných umelcov, ktorí len vykonávajú diela vytvorené autormi zastupovanými žalobcom. Žalovaný nemohol z verejného prenosu technickými prostriedkami realizovaného v zmysle zmlúv so SOZA a SLOVGRAM žiadnym spôsobom "vyňať" predmety ochrany spravované žalobcom a nepoužívať ich. Je teda isté, že k používaniu predmetov ochrany verejným prenosom technickými zariadeniami, spravovaných žalobcom bez ktorých verejný prenos nemôže ani existovať, došlo.

5.12. Žalovaný namietal, že žalobca pri určovaní licenčných odmien nezohľadňuje obsadenosť ubytovacích zariadení, a tvrdí, že autorom patrí odmena len za skutočné použitie diel a ako dôkaz poukázal na sadzobník SLOVGRAM, tvrdiac, že sa jedná o sadzobník za získanie licencie pri obdobných zmluvných podmienkach.

5.13. Žalovaný zjavne, na rozdiel od právnej úpravy AZ, nerobí rozdiel medzi právami autorov a právami súvisiacimi s autorskými právami, nerozlišuje nároky na odmenu autorov a odmenu nositeľov práv súvisiacich s autorskými právami, a teda nerozlišuje licenčnú odmenu a tzv. primeranú odmenu. Dovoľujeme si preto uviesť, že sa jedná o odlišné inštitúty. Zatiaľ čo autori predom udeľujú súhlas na použitie ich diel (licenciu) licenčnou zmluvou a to za licenčnú odmenu, tak nositelia práv súvisiacich s autorskými právami (a to aj výkonní umelci zastupovaní SLOVGRAM) udeľujú súhlas na použitie ich výkonov a vzniká im nárok na tzv. primeranú odmenu, teda na odmenu za skutočné použitie predmetov ochrany bez toho, aby udeľovali licenciu. Licenčná odmena sa týka nositeľov práv zastúpených SOZA a žalobcom, nakoľko títo zastupujú autorov, a preto títo nezohľadňujú obsadenosť ubytovacieho zariadenia. Primeranú odmenu uplatňuje za nositeľov práv SLOVGRAM a OZIS a títo vzhľadom na charakter práv, ktoré spravujú, zohľadňujú vyťaženosť, t.j. obsadenosť ubytovacieho zariadenia.

5.14. Licencia vo svojej podstate znamená udelenie práva na používanie predmetov ochrany. Licenčnou zmluvou vo všeobecnosti udeľuje autor používateľovi právo používať jeho dielo. Žalobca ako organizácia kolektívnej správy udeľuje hromadnou licenčnou zmluvou, resp. v danom prípade rozšírenou hromadnou licenčnou zmluvou používateľom licenciu - t.j. právo do budúcnosti používať predmety ochrany, ktoré kolektívne spravuje a to za licenčnú odmenu. Licenčná odmena je odmena za získanie práva používať predmety ochrany a nie za reálne používanie predmetov ochrany. V akom rozsahu používateľ nakoniec po získaní licencie reálne využíva udelené mu právo používať predmety ochrany na dohodnutý účel, t.j. v danom prípade v akom rozsahu používateľ prijímal a sprostredkoval verejný prenos je pre splnenie povinnosti žalovaného mať pred začatím poskytovania verejného prenosu uzatvorenú licenčnú zmluvu, nepodstatné. Je na používateľovi do akej miery toto právo využíva a žalobca ani nekontroluje využívanie tohto práva používateľom. Je to obdoba ako licencia napr. na počítačový program, kedy používateľ za licenčnú odmenu získa súhlas používať diela - počítačový program a s týmto dielom môže dohodnutým spôsobom nakladať, a kedy nie je relevantné či a v akom rozsahu licenciu využíva. Podstatou licencie je právo používať predmety ochrany a nie povinnosť používať predmety ochrany. Licenčná odmena je odmena za získanie práva používať predmety ochrany a nie za reálne používanie predmetov ochrany. Žalobca v tejto súvislosti osobitne poukazuje na § 69 ods. 6 AZ "Ak nadobúdateľ licenciu nevyužije vôbec alebo licenciu nevyužije sčasti nemá právo na vrátenie dohodnutej odmeny alebo jej časti, ak nie je dohodnuté inak."

5.15. V prípade verejného prenosu technickými prostriedkami - ako hromadného používania predmetov ochrany, vopred ani nie je známy presný rozsah a obsah vysielania, teda rozsah a identifikácia diel, ktoré budú predmetom vysielania, navyše počet kolektívne spravovaných predmetov ochrany

sa v priebehu licencovaného obdobia môžu meniť. Bez ohľadu na to, aké predmety ochrany budú použité počas licencovaného obdobia, používateľ je v zmysle hromadnej licenčnej zmluvy a rozšírenej hromadnej licenčnej zmluvy oprávnený používať všetky predmety ochrany kolektívne spravované danou oprávnenou organizáciou kolektívnej správy. Licenčná odmena sa preto stanovuje paušálnou sumou, kedy iný spôsob určenia výšky licenčnej odmeny ani objektívne nie je možný s ohľadom na povahu a rozsah používania predmetov ochrany a nositeľov práv. Takýto postup je ako jediný možný postup celosvetovo používaný a akceptovaný.

5.16. Výška bezdôvodného obohatenia, ktorého vydania sa žalobca v konaní domáha je v zmysle § 458a a § 442a ods. 2 Občianskeho zákonníka určená ako suma zodpovedajúca najmenej odmene, ktorá by za získanie takej licencie bola zvyčajná v čase neoprávneného zásahu do tohto práva. Pre určenie výšky bezdôvodného obohatenia v kontexte aplikovateľnej právnej úpravy je tak irelevantné preukazovať skutočné použitie všetkých konkrétnych predmetov ochrany. Relevantné je iba preukázať, či bola povinnosť zo strany žalovaného mať uzatvorenú rozšírenú hromadnú licenčnú zmluvu, čo žalobca preukázal, a relevantné je tiež preukázať aká bola zvyčajná licenčná odmena, teda odmena za akú by žalovaný dostal predchádzajúci súhlas nositeľov práv na použitie predmetov ochrany a to bez ohľadu na to, ktoré všetky konkrétne diela akých všetkých konkrétnych nositeľov by použil. Žalobca preukázal výšku zvyčajnej licenčnej odmeny.

5.17. Žalobca zároveň uvádza, že pre posúdenie nároku žalobcu je potrebné skúmať obvyklú odmenu, za akú v rozhodnom období skutočne boli poskytované licencie iným používateľom a za akú používateľa získavali licenciu. Žalobca založil do spisu rozšírené hromadné licenčné zmluvy, ktoré uzatvoril v roku 2016 a ktorými poskytol licencie na ďalší verejný prenos. Z uvedených zmlúv je nesporné, že žalobca uzatváral v roku 2016 s používateľmi rozšírené hromadné licenčné zmluvy, v ktorých bola licenčná odmena dohodnutá podľa Sadzobníka autorských odmien za použitie literárnych, dramatických, hudobnodramatických, choreografických a audiovizuálnych diel účinného od 01.01.2016. Z predložených zmlúv je tiež zrejmé, že obsadenosť ubytovacieho zariadenia nebolo kritérium pre podľa sadzobníka dohodnutú licenčnú odmenu, teda nebolo obvyklé takéto kritérium zohľadňovať. Nerešpektovanie dohodnutej odmeny s inými používateľmi ako obvyklej odmeny by znamenalo poskytnutie neoprávnenej výhody pre porušovateľov autorských práv oproti takým používateľom, ktorí si plnia svoje povinnosti.

5.18. Žalobca v nadväznosti na uvedené poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ v právnej veci Stowarzyszenie "Oławska Telewizja Kablowa" proti Stowarzyszenie Filmowców Polskich, sp.zn. C-367/2015 z 27.01.2017.

5.19. V časti III. odporu žalovaný uvádza, že so sadzbami žalobcu nesúhlasilo viac ako 90 % prevádzkovateľov, nakoľko v r. 2015 bolo v SR 2.908 hromadných ubytovacích zariadení (z toho 1.509 hotelov a reštaurácií) a žalobca uzatvoril zmluvy iba s 300 prevádzkovateľmi.

5.20. Žalovaný však účelovo opomína uviesť, že v 2.908 ubytovacích zariadeniach je zahrnutých aj 952 tzv. ostatných hromadných ubytovaní (kempingy, táboriská), 60 chatových osád, 342 turistických ubytovní kde nedochádza k verejnému prenosu a 852 penziónov kde nie v každom zariadení dochádza k verejnému prenosu. Žalovaný tiež nerešpektuje skutočnosť, že niektorí používatelia prevádzkujú viaceré ubytovacích zariadení (napr. v prípade kúpeľov dochádza k prevádzkovaniu aj 10 a viac hotelov) a tiež podľa našich zistení sa v štatistických údajoch nachádzajú aj ubytovacie zariadenia, ktoré z rôznych dôvodov neboli boli v r. 2015 v prevádzke.

5.21. Rešpektujúc sadzobník žalobcu uzatvorilo pre rok 2016 celkovo 300 používateľov rozšírené hromadné licenčné zmluvy a 264 používateľov dohody o urovnaní. Žalobca uplatňuje licenčné odmeny vo výške podľa sadzobníka platného v r. 2016 aj k dnešnému dňu, pričom v r. 2017 uzatvorilo v súlade so sadzobníkom žalobcu 645 používateľov rozšírené hromadné licenčné zmluvy a 44 používateľov dohody o urovnaní. Pre rok 2018 uzatvorilo 700 používateľov rozšírené hromadné licenčné zmluvy. Je teda zrejmé, že iní používatelia považujú sadzobník za primeraný, oprávnený a opodstatnený.

5.22. Žalovaný v odpore uvádza, že sadzby žalobcu sú v porovnaní so sadzbami SOZA a SLOVGRAM vyššie. Žalobca má za to, že je to dôvodné a legitímne. Každá organizácia kolektívnej správy, a teda aj žalobca, pri tvorbe sadzobníka odmien za použitie predmetov ochrany zohľadňuje viaceré

kritéria. Spôsob použitia predmetov ochrany (či ide napr. o televízne vysielanie, verejné vykonanie na scéne, verejný prenos technickými zariadeniami, atď.) je jedným z kritérií. Verejný prenos technickými zariadeniami predstavuje sekundárne použitie predmetov ochrany, kedy primárnym použitím je samotné televízne vysielanie. Odmeny v prípade daného sekundárneho použitia predmetov ochrany sa oproti primárnemu použitiu pohybujú v rozpätí cca 2-5 %. Charakter použitých predmetov ochrany, t.j. či sa jedná o dielo v prípade autorov alebo o umelecké výkony u výkonných umelcov je tiež relevantným kritériom. Ďalším kritériom je počet zastupovaných nositeľov práv. Významným kritériom je rozsah typov predmetov ochrany zastupovaných jednotlivými organizáciami kolektívnej správy. V tomto smere má najširšie portfólio zo všetkých organizácií kolektívnej správy jednoznačne žalobca, ktorý zastupuje majetkové práva autorov k literárnym, dramatickým, hudobnodramatickým, choreografickým, audiovizuálnym a fotografickým dielam, dielam výtvarného umenia, architektonickým dielam a dielam úžitkového umenia. Významným kritériom je počet použitých predmetov ochrany. Dôležitým kritériom, na ktorom je vždy nevyhnutné stavať sadzobníky odmien za použitie predmetov ochrany, je váha, význam a charakter jednotlivých zložiek predmetov ochrany (t.j. portfólio organizácie kolektívnej správy) v rámci toho - ktorého spôsobu použitia. Pri televíznom vysielaní audiovizuálnych diel ako aj jeho verejnom prenose technickými zariadeniami sú prvotným, nevyhnutným a podstatným základom tvorivé zložky zastupované žalobcom (najmä réžia, scenár, dialógy, autor literárnej predlohy). Z povahy vecí je zrejme, že žalobca zastupuje nositeľov práv a spravuje predmety ochrany, ktoré tvoria výraznú väčšinu tvorivej, autorsko-právne relevantnej zložky televízneho vysielania používaného žalovaným, keďže zastupuje najmä autorov audiovizuálnych diel, ktorými sú medzi inými aj režisér a scenárista audiovizuálneho diela, alebo aj autorov literárnych diel, ktorými sú medzi inými aj autori prekladu a úpravy dialógov zahraničných audiovizuálnych diel.

5.23. Ako sme vyššie uviedli, SLOVGRAM nevyberá licenčné odmeny za autorov, ale iba tzv. primerané odmeny za výkonných umelcov, čo žalovaný zjavne nerozlišuje. V SR je to iba SOZA a žalobca, ktorý vyberajú licenčné odmeny za autorov, teda odmeny za používanie diel. Žalovaný v odpore poukázal na licenčné odmeny uplatňované SOZA, ktoré sa mu v porovnaní s licenčnými odmenami žalobcu zdajú zrejme primerané. Ako žalovaný v odpore uvádza, SOZA v r. 2016 uplatňovala podľa sadzobníka za zvukovoobrazové zariadenie v hotely kategórie štyroch hviezdíčiek odmenu 12 Eur, žalobca uplatňoval odmenu 29,50 Eur. Z vybratých odmien však SOZA v rámci jedného odvysielaného audiovizuálneho diela vypláca odmenu iba autorovi hudobného diela, kým žalobca vypláca odmenu pôvodnému režisérovi a scenáristovi, v prípade zahraničného audiovizuálneho diela (čo je prevažná väčšina vo vysielaní) aj režisérovi a scenáristovi slovenského znenia, autorovi prekladu, autorovi úpravy dialógov, žalobca vypláca aj odmenu autorovi literárnej predlohy, choreografovi, výtvarníkom v prípade animovaných diel, bábkarom, prípadne ďalším autorom výtvarných diel pokiaľ boli použité v audiovizuálnom diele a pod.. Na túto skutočnosť žalovaný vôbec neprihliada a prihliada iba na konečnú celkovú výšku licenčnej odmeny.

5.24. MK SR požiadalo žalobcu listom z 26.04.2017 v rámci dohľadu nad výkonom kolektívnej správy o informácie ohľadne sadzobníka žalobcu. Žalobca podaním zo dňa 12.06.2017 poskytol MK SR podrobné informácie k sadzobníku platnému od 01.01.2017. Nakoľko sadzobník platný od 01.01.2017 je v časti týkajúcej sa predmetu konania identický so sadzobníkom platným v r. 2016, tak máme za to, že stanovisko žalobcu z 12.06.2017 je relevantné aj pre sadzobník platný od 01.01.2015 do 31.12.2016. Samotné MK SR po obdržaní predmetného stanoviska žalobcu nezačalo voči žalobcovi žiadne konanie ani nevznieslo žiadne výhrady.

5.25. V časti IV. odporu žalovaný tvrdí, že žalobca v r. 2015 uplatňoval voči používateľom v hromadných licenčných zmluvách iné sadzby ako sú uvedené v sadzobníku žalobcu, a to výrazne nižšie.

5.26. Žalobca takéto tvrdenie uvádzal aj konaní vedenom medzi stranami sporu na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 8Ca/1/2017, predmetom ktorého je vydanie bezdôvodného obohatenia za rok 2015. Žalobca v uvedenom konaní v písomnom podaní žalovaného upozornil, že si zrejme nepovšimol obdobie, na aké boli hromadné licenčné zmluvy v r. 2015 uzatvorené, teda že :

- HLZ s ALBRECHT Services s.r.o. bola uzatvorená na obdobie od 11.12.2015 do 31.12.2015, kedy licenčná odmena na 1 zvukovoobrazové zariadenie/rok = 29,50 Eur (= súlad so sadzobníkom žalobcu)
- HLZ s Centrum účelových zariadení bola uzatvorená na obdobie od 01.10.2015 do 31.12.2015, kedy licenčná odmena na 1 zvukovoobrazové zariadenie/rok = 22 Eur (= súlad so sadzobníkom žalobcu)

- HLZ s MAC-GASTRO spol. s r.o. bola uzatvorená na obdobie od 10.12.2015 do 31.12.2015, kedy licenčná odmena na 1 zvukovoobrazové zariadenie/rok = 29,50 Eur (= súlad so sadzobníkom žalobcu)
- HLZ so SENETUS, s.r.o. bola uzatvorená na obdobie od 10.12.2015 do 31.12.2015, kedy licenčná odmena na 1 zvukovoobrazové zariadenie/rok = 34 Eur (= súlad so sadzobníkom žalobcu),
- HLZ s DAZUN, s.r.o. bola uzatvorená na obdobie od 10.12.2015 do 31.12.2015, kedy licenčná odmena na 1 zvukovoobrazové zariadenie/rok = 29,50 Eur (= súlad so sadzobníkom žalobcu),
- HLZ s EUROVEA, a.s. bola uzatvorená na obdobie od 01.10.2015 do 31.12.2015, kedy licenčná odmena na 1 zvukovoobrazové zariadenie/rok = 29,50 Eur (= súlad so sadzobníkom žalobcu),
- HLZ s DIAMOND HOTELS SLOVAKIA s.r.o. bola uzatvorená na obdobie od 01.10.2015 do 31.12.2015, kedy licenčná odmena na 1 zvukovoobrazové zariadenie/rok = 29,50 Eur (= súlad so sadzobníkom žalobcu).

5.27. Tvrdenie žalovaného, zastúpeného tým istým právnym zástupcom ako vo vyššie uvedenom konaní, že v tomto konaní si už žalobca dal pozor a doložil súdu len zmluvy s číslami (sumami odmien) tak, aby si sám nerozporoval, je vzhľadom na vyššie uvedené nielen účelové ale aj nekorektné a vedome nepravdivé.

5.28. V časti V. odporu žalobca uvádza, že Zväz hotelov a reštaurácií podal žalobu na súd na organizácie autorov, umelcov a producentov a navrhuje prerušiť konanie až do právoplatného skončenia konania.

5.29. Žalobca má od Zväzu hotelov a reštaurácií ústnu informáciu o tom, že podal voči organizáciám kolektívnej správy v roku 2018 žalobu o určenie obsahu kolektívnej hromadnej licenčnej zmluvy. Táto žaloba bola podaná až v roku 2018 a pokiaľ súd vo veci aj rozhodne, tak takéto rozhodnutie v žiadnom prípade nemôže mať účinky pre rok 2016, 2017 a obdobie roka 2018 pred podaním žaloby.

5.30. Žalobca však uvádza, že pokiaľ ide o neoprávnené používanie predmetov ochrany žalovaným v r. 2016, pokiaľ žalovaný nesúhlasil s licenčnými odmenami uvedenými v sadzobníku žalobcu a chcel oprávnenne používať predmety ochrany kolektívne spravované žalobcom, tak mal možnosť riešiť túto situáciu podľa príslušných ustanovení AZ.

5.31. Samotné podanie žaloby neznamená, že používateľ má právo používať predmety ochrany. Podľa § 165 ods. 9 AZ ak používateľ podá návrh podľa ods. 8 a zároveň sa dohodne na ukladaní peňažných prostriedkov za použitie predmetov ochrany alebo preukáže také ukladanie, tak môže používať predmety ochrany.

5.32. Žalovaný žalobu nepodal, žalovaný neukladal finančné prostriedky za používanie predmetov ochrany podľa AZ a vedome neoprávnenne používal predmety ochrany. Napriek tomu tvrdí, že žalobca, ktorý sa dožaduje ochrany práv autorov, koná v rozpore s dobrými mravmi a jeho konanie nemôže požívať právnu ochranu. Žalobca je toho názoru, že je to žalovaný, ktorého konanie je v priamom rozpore so zákonom a aj s dobrými mravmi. Žalobca je toho názoru, že je to žalovaný, ktorého konanie je v rozpore s Ústavou SR, keď bez súhlasu nositeľov majetkových práv, a to vedome a dlhodobo, zasahuje do duševného vlastníctva, ktoré v plnom rozsahu požíva ochranu vlastníctva a jeho nedotknuteľnosti podľa Ústavy a Listiny základných práv a slobôd.

5.32. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť a teda žiadal, aby súd poskytol ochranu dlhodobému vedomému neoprávnenému porušovaniu autorských práv. Žalovaný je subjektom, ktorý dlhodobo vedome porušuje autorské práva nositeľov práv zastupovaných žalobcom. Žalovaný bol viacnásobne vyzývaný zo strany samotného žalobcu, resp. právneho zástupcu žalobcu, aby si riadne plnil svoje povinnosti a uzatvoril rozšírenú hromadnú licenčnú zmluvu, ktorou by získal oprávnenie na ďalší verejný prenos, ktorý v r. 2016 vo svojom ubytovacom zariadení vykonával, resp. nakoľko licenčnú zmluvu následne neuzatvoril, tak aby vydal bezdôvodné obohatenie z titulu neoprávneného zásahu do predmetov ochrany spravovaných žalobcom. Žalovaný bol takto vyzývaný už v priebehu roka 2016 viacnásobne, a to listom žalobcu zo dňa 19.02.2016, listom žalobcu zo dňa 16.05.2016 a listom žalobcu zo dňa 01.12.2016. Následne bol žalovaný vyzývaný právnym zástupcom žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia listom zo dňa 01.12.2017.

6. Uznesením č.k. 11Ca/1/2018 - 47 zo dňa 19.07.2018 súd vyzval žalovaného na podanie dupliky v tejto veci. Podaním doručeným súdu dňa 29.08.2018 právny zástupca požiadal súd o predĺženie lehoty na podanie dupliky do dňa 07.09.2018. Žalovaný súdu dupliku nedoručil ani po uplynutí uvedeného dátumu.

7. Podaním doručeným súdu dňa 18.03.2019 žalobca zaslal súdu vyjadrenie, v ktorom uviedol, že všeobecné súdy v 89 rozsudkoch v skutkovo a právne obdobných konaniach žalobcovi vyhovelí a mali za nepochybné, že žalobca je aktívne vecne legitimovaný žalobcom preukázaná odmena uvedená v sadzobníku bola odmenou obvyklou a žalobe vyhovelí. Na doloženie týchto tvrdení žalobca pripojil rozsudky odvolacích súdov v obdobnej veci.

8. Súd v danej veci vykonal dokazovanie a zistil nasledujúci skutkový stav:

8.1. V zmysle rozhodnutia Ministerstva kultúry Slovenskej republiky zo dňa 18.08.2016 č.k. MK-1587/2016-232/10421 získal žalobca podľa 185/2015 Z.z. o Autorského zákona oprávnenie na výkon kolektívnej správy práv k literárnemu, dramatickému, hudobnodramatickému, choreografickému, audiovizuálnemu a fotografickému dielu, dielu výtvarného umenia, architektonickému dielu a dielu úžitkového umenia v odboroch kolektívnej správy.

8.2. Podľa oprávnenia Ministerstva kultúry Slovenskej republiky č.jk. MK-663/2010 - 70/6165 zo dňa 11.05.2010 získal žalobca oprávnenie na výkon kolektívnej správy práv podľa zákona č. 618/2003 Z.z. o autorskom práve vedené pod č. 2/2004.

8.3. Podľa výpisu z webovej stránky založenom na čl. 9 je zrejmé, že žalovaný ponúkal ubytovanie a to: 6 apartmánov, 2 izby deluxe, 3 dvojlôžkové izby klasik s možnosťou prístelky, 1 dvojlôžková izba komfort s možnosťou prístelky, 12 dvojlôžkových izieb klasik, 5 dvojlôžkových izieb komfort, 8 jednolôžkových izieb.

8.4. Podľa Evidencie organizácií kolektívnej správy, kolektívnu správu práv vykonávajú na Slovensku-SOZA, LITA, SLOVGRAM, OZIS, SAPA.

8.5. Listom zo dňa 04.12.2017 sa žalobca domáhal od žalovaného vydania bezdôvodného obohatenia.

8.6. Podľa ročnej štatistiky reálnej obsadenosti v roku 2016, ktorú predložil žalovaný je zrejmé, že obsadenosť hotela bola 29 %.

8.7. Podľa sadzobníka SLOVGRAMu a OZISu pre vyberanie odmien výkonným umelcom a výrobcom hudobných zvukových a audiovizuálnych záznamom za vykonávanie verejného prenosu a/alebo technického predvedenia prostredníctvom ľubovoľného technického zariadenia, mali ubytovacie zariadenia pre hotel 4* a 5 * sadzbu 14,67 eur za rok, s tým, že odmena za ubytovacie zariadenia sa vypočíta podľa vyťaženia ubytovacieho zariadenia za predchádzajúci kalendárny rok. Žalovaný predložil sadzobník platný od 01.01.2018.

8.8. Podľa tlačovej správy, Zväz hotelov a reštaurácií podal žalobu na organizácie autorov, umelcov a producentov.

8.9. Listom zo dňa 26.04.2017 Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky žiadalo žalobcu o poskytnutie informácií a dokladov na účely výkonu dohľadu nad výkonom kolektívnu správy v zmysle zákona č. 185/2015 Z.z. Autorského zákona - konkrétne sa domáhalo sadzobníka odmien pre jednotlivé spôsoby použitia predmetov ochrany s označením kritérií použitých pri výpočte odmeny pre použitie predmetov ochrany ako aj analýzu týchto kritérií.

8.10. Listom zo dňa 12.06.2017 žalobca adresoval Ministerstvu kultúry Slovenskej republiky list, v ktorom mu poskytol požadované informácie.

8.11. Listom zo dňa 19.02.2016 žalobca opätovne vyzval žalovaného na uzatvorenie licenčnej zmluvy na rok 2016.

8.12. Listom zo dňa 16.05.2016 žalobca opätovne vyzval žalovaného na uzatvorenie rozšírenej hromadnej licenčnej zmluvy na rok 2016.

8.13. K podanej žalobe žalobca pripojil aj CD so zoznamom nositeľov práv v SR zastupovaných žalobcom, zmluvy o zastupovaní nositeľov a recipročnú zmluvu so zahraničným partnerom. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 29.06.2018 založil do spisu na CD nosiči štatistiku vyplácania licenčných odmien ako aj čiastkové štatistiky vyplácania odmien vybraným nositeľom práv.

9. Súd v danej veci nariadil pojednávanie na deň 11.04.2019. Po vyvolaní veci súd v zmysle § 180 CSP zistil, že sa dostavil právny zástupca žalobcu, nedostavil sa právny zástupca žalovaného ako ani žalovaný. Pred pojednávaním súd zistil, že dnes t.j. 11.4.2019 o 11:43 hod. bolo súdu doručené podanie právneho zástupcu žalovaného, v ktorom žiadal o ospravedlnenie z dnešného pojednávania a jeho odročenie v dôsledku jeho momentálnej imobility včerajším úrazom ako aj zhoršením zdravotného stavu jediného konateľa žalovaného, ktorý mu neumožňuje zúčastniť sa dnešného pojednávania. Právny zástupca žalovaného preposlal správu a potvrdenie ošetrojúceho lekára, v ktorom je uvedené, že K.. Y. I. (konateľ žalovaného) je tohto času liečený pre ochorenie, ktoré vyžaduje kľud na lôžku, má atb. liečbu a preto nie je vhodné zúčastniť sa súdneho pojednávania. Lekársku správu vydal všeobecný lekár Y.. X. U. dňa 11.4.2019. Údajná imobilita právneho zástupcu žalovaného preukázaná nebola. Právny zástupca žalovaného v maily uviedol, že trvá na stanoviskách a so žalobným nárokom nesúhlasí. Ďalej uviedol, že sú pochybnosti v tejto veci a spory o obsahu zmlúv súvisiacich s kolektívnou správou autorských práv dôkazom čoho je podaná žaloba zo strany ZHR. Súd na pojednávaní skonštatoval, že lekárska správa žalovaného nemá charakter PN, je vypracovaná v deň pojednávania a súdu sa ospravedlnenie žalovaného javí ako nedôvodné a účelové. Zároveň ho v konaní mohol zastúpiť jeho právny zástupca, ktorý svoj údajný úraz nepreukázal, a ak tento sa nemohol zúčastniť dnešného pojednávania, mal v konaní preukázať, že nemožno od neho spravodlivo žiadať, aby sa nechal v konaní zastúpiť iným advokátom. Súd konal podľa § 180 CSP v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu.

10. Podľa § 19 ods. 1 - 3 zákona č. 185/2015 Z.z. Autorského zákona, autor má právo použiť svoje dielo a právo udeliť súhlas na použitie svojho diela. Dielo je možné použiť iba so súhlasom autora, ak tento zákon neustanovuje inak. Za použitie diela má autor právo na odmenu, ak tento zákon v štvrtej hlave neustanovuje inak; tým nie je dotknuté ustanovenie § 65 ods. 1 druhej vety.

10.1. Podľa § 19 ods. 4 písm. f) bod 3 zákona č. 185/2015 Z.z. Autorského zákona, použitím diela je najmä uvedenie diela na verejnosti verejným prenosom diela.

10.2. Podľa § 58 ods. 1 písm. i) zákona č. 185/2015 Z.z. Autorského zákona, autor, do ktorého práva sa neoprávnené zasiahlo alebo ktorého právu hrozí neoprávnený zásah, sa môže domáhať najmä vydania bezdôvodného obohatenia.

10.3. Podľa § 63 ods. 2 písm. d) zákona č. 185/2015 Z.z. Autorského zákona, nárokov podľa § 58 ods. 1 písm. b) až i) a ods. 2 sa môže domáhať vo svojom mene a na účet autora aj organizácia kolektívnej správy.

10.4. Podľa § 79 ods. 1 - 5 zákona č. 185/2015 Z.z. Autorského zákona, organizácia kolektívnej správy, ktorá zastupuje najviac nositeľov práv podľa § 164 ods. 1 na území Slovenskej republiky a je takto uvedená v evidencii organizácií kolektívnej správy podľa § 152 ods. 4, môže uzavrieť s nadobúdateľom rozšírenú hromadnú licenčnú zmluvu, ktorou udeľuje súhlas na použitie všetkých diel nositeľov práv a) zastupovaných podľa § 164, ku ktorým vykonáva správu majetkových práv a b) ktorí nie sú touto organizáciou kolektívnej správy zastupovaní podľa § 164 a nevylúčili kolektívnu správu práv k týmto dielam podľa odseku 2.

(2) Nositeľ práv podľa odseku 1 písm. b) je oprávnený vylúčiť kolektívnu správu svojich majetkových práv ku všetkým alebo k niektorému zo svojich diel prostredníctvom rozšírenej hromadnej licenčnej zmluvy písomným oznámením organizácii kolektívnej správy podľa odseku 1, ktorá o tom bez zbytočného odkladu informuje nadobúdateľa licencie.

(3) Nositeľovi práv podľa odseku 1 písm. b) patria rovnaké práva a povinnosti vyplývajúce z rozšírenej hromadnej licenčnej zmluvy ako nositeľom práv, ktorí sú organizáciou kolektívnej správy zastupovaní podľa § 164, vrátane primeraného uplatnenia práv a povinností vo vzťahu k organizácii kolektívnej správy, pokiaľ ide o výber, prerozdelenie a vyplatenie odmien a iných peňažných plnení

(4) Rozšírenú hromadnú licenčnú zmluvu uzatvára organizácia kolektívnej správy s nadobúdateľom najdlhšie na jeden rok. Doba trvania rozšírenej hromadnej licenčnej zmluvy sa predlžuje vždy o ďalší rok, ak

a) niektorá zo zmluvných strán písomne, najneskôr mesiac pred koncom doby trvania rozšírenej hromadnej licenčnej zmluvy, neprejavila vôľu túto zmluvu ukončiť alebo

b) organizácia kolektívnej správy neprestala počas doby trvania rozšírenej hromadnej licenčnej zmluvy spĺňať podmienku podľa odseku 1.

Informáciu o spôsobilosti organizácie kolektívnej správy uzavrieť rozšírenú hromadnú licenčnú zmluvu podľa odseku 1 uvedie Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo") v evidencii organizácií kolektívnej správy podľa § 152 ods. 4.

(5) Informáciu o spôsobilosti organizácie kolektívnej správy uzavrieť rozšírenú hromadnú licenčnú zmluvu podľa odseku 1 uvedie Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo") v evidencii organizácií kolektívnej správy podľa § 152 ods. 4.

10.5. Podľa § 143 ods. 1 zákona č. 185/2015 Z.z. Autorského zákona, kolektívnou správou práv je správa výkonu majetkových práv nositeľa práv podľa tohto zákona prostredníctvom organizácie kolektívnej správy.

Podľa § 144 ods. 1 zákona č. 185/2015 Z.z. Autorského zákona, Právnická osoba oprávnená na základe zákona alebo dohôd s nositeľmi práv spravovať majetkové práva v mene viacerých nositeľov práv a v záujme spoločného prospechu týchto nositeľov práv ako jediný alebo hlavný účel svojej činnosti, je organizáciou kolektívnej správy, ak

a)jej riadenie a kontrola sa uskutočňuje s účasťou nositeľov práv,

b)kolektívnu správu práv vykonáva bez účelu dosahovania zisku a

c)má sídlo na území Slovenskej republiky a bolo jej ministerstvom udelené oprávnenie na výkon kolektívnej správy práv (ďalej len "oprávnenie").

10.6. Podľa § 164 ods. 1 prvá veta zákona č. 185/2015 Autorského zákona, organizácia kolektívnej správy je povinná zastupovať za rovnakých podmienok a bez ohľadu na členstvo v organizácii kolektívnej správy každého nositeľa práv pri výkone jeho majetkových práv v písomne dohodnutom rozsahu predmetov ochrany a v odbore kolektívnej správy práv v súlade v vydaným oprávnením, ak o to nositeľ práv požiada.

10.7. Podľa § 164 ods. 5 zákona č. 185/2015 Autorského zákona, Nositeľ práv zastupovaný organizáciou kolektívnej správy podľa odseku 1 je oprávnený vylúčiť písomne kolektívnu správu svojich majetkových práv ku všetkým alebo k niektorému zo svojich predmetov ochrany a v odbore kolektívnej správy práv v súlade vydaním organizácie kolektívnej správy, pokiaľ nejde o výkon správy práv podľa § 146. Nositeľ práv je povinný písomne informovať organizáciu kolektívnej správy o vylúčení kolektívnej správy svojich majetkových práv podľa prvej vety pred uzavretím zmluvy, ktorou udelí súhlas na použitie jeho predmetu ochrany., inak platí, že k vylúčeniu kolektívnej správy nedošlo a nositeľ práv je stále zastupovaný organizáciou kolektívnej správy v pôvodne dohodnutom rozsahu.

10.8. Podľa § 165 ods. 8 zákona č. 185/2015 Z.z. Autorského zákona, ak sa organizácia kolektívnej správy nedohodne na uzavretí zmluvy podľa ods. 1 alebo ak nepredloží používateľovi návrh zmluvy podľa odseku 4, môže používateľ požadovať, aby obsah takejto zmluvy vrátane odmeny a nahradenia vôle uzavrieť takúto zmluvu určil súd.

10.9. Podľa § 442a ods. 2 Občianskeho zákonníka, pri porušení alebo ohrození práva duševného vlastníctva, ktoré môže byť predmetom licenčnej zmluvy, výška náhrady škody, ak ju nemožno určiť inak, určí sa najmenej vo výške odmeny, ktorá by za získanie takej licencie bola zvyčajná v čase neoprávneného zásahu do tohto práva; to sa primerane vzťahuje aj na práva duševného vlastníctva, ktoré môžu byť predmetom prevodu.

10.10. Podľa § 458a Občianskeho zákonníka, ak pri porušení alebo ohrození práva duševného vlastníctva nemožno určiť bezdôvodné obohatenie sa inak, na určenie peňažnej náhrady sa použije primerane ustanovenie § 442a ods. 2.

10.11. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní,

10.12. Podľa § 517 ods. 2 citovaného zákona, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

10.13. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

10.14. Podľa Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladiení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (ďalej Smernica), ktorej poznanie a rešpektovanie je pre eurokonformný výklad AZ nevyhnutné, súd prvej inštancie poukazuje na nasledujúce ustanovenia:

10.14.1. Podľa ods. 9 úvodných ustanovení Smernice, akákoľvek harmonizácia autorských práv a s nimi súvisiacich práv musí byť založená na vysokej úrovni ochrany, pretože tieto práva sú podstatou pre duševnú tvorbu. Ich ochrana pomáha zaistiť udržiavanie a rozvoj tvorivosti v záujme autorov, interpretov, producentov, spotrebiteľov, kultúry, priemyslu a verejnosti ako celku. Duševné vlastníctvo sa preto považuje za integrálnu súčasť vlastníctva.

10.14.2. Podľa ods. 10 úvodných ustanovení Smernice, ak majú autori alebo výkonní umelci pokračovať vo svojej tvorivej a umeleckej práci, musia za používanie svojej práce dostávať primeranú odmenu, rovnako ako producenti, aby bolo schopní financovať túto prácu. Investície potrebné na výrobu produktov, ako sú zvukové záznamy, filmy alebo multimedialne produkty a služby, ako sú služby "na požiadanie", sú značné. Primeraná právna ochrana práv duševného vlastníctva je nevyhnutná na zaručenie dostupnosti takejto odmeny a na zaistenie uspokojivej návratnosti týchto investícií.

10.14.3. Podľa ods. 11 úvodných ustanovení Smernice, jedným z hlavných spôsobov zabezpečenia potrebných zdrojov pre európsku kultúrnu tvorivosť a produkciu a zabezpečenia nezávislosti a dôstojnosti umeleckých tvorcov a interpretov je prísny a účinný systém ochrany autorských práv a súvisiacich práv.

10.14.4. Podľa ods. 22 úvodných ustanovení Smernice, cieľ, ktorým je primeraná podpora šírenia kultúry sa nesmie dosahovať za cenu obetovania prísnej ochrany práv ...

10.14.5. Podľa ods. 58 úvodných ustanovení Smernice, členské štáty zabezpečia účinné sankcie a opravné prostriedky za porušenie práv a záväzkov, ako sú uvedené v tejto smernici. Prijmú všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečili, že uvedené sankcie a opravné prostriedky sa budú uplatňovať. Takto zabezpečené sankcie budú účinné, primerané a varujúce a budú zahŕňať aj možnosť zistenia škôd a/alebo súdneho príkazu na nápravu a v prípade potreby aj možnosť žiadať zabavenie neoprávnene získaného materiálu.

10.14.6. Podľa Článku 8 bod 1, členské štáty zabezpečia primerané sankcie a opravné prostriedky vo vzťahu k porušovaniu práv a povinností ustanovených v tejto smernici a prijmú všetky nevyhnutné opatrenia, aby sa tieto sankcie a opravné prostriedky uplatňovali. Takto ustanovené sankcie musia byť účinné, primerané a musia mať odrádzajúci účinok.

11. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca je organizáciou kolektívnej správy v zmysle § 144 ods. 1 Autorského zákona, pričom aktívnu vecnú legitímáciu na podanie žaloby preukázal žalobca rozhodnutiami Ministerstva kultúry Slovenskej republiky zo dňa 18.08.2016 č.k. MK-1587/2016-232/10421, ktorým získal žalobca podľa 185/2015 Z.z. o Autorského zákona oprávnenie na výkon kolektívnej správy práv k literárnemu, dramatickému, hudobnodramatickému, choreografickému, audiovizuálnemu a fotografickému dielu, dielu výtvarného umenia, architektonickému dielu a dielu úžitkového umenia v odboroch kolektívnej správy, ako aj oprávnením vydaným Ministerstvom kultúry Slovenskej republiky č.k. MK-663/2010 - 70/6165 zo dňa 11.05.2010, ktorým

získal žalobca oprávnenie na výkon kolektívnej správy práv podľa zákona č. 618/2003 Z.z. o autorskom práve vedené pod č. 2/2004. Ďalej mal súd v konaní preukázané, že žalovaný je prevádzkovateľom ubytovacieho zariadenia Hotel Vila Anna, na adrese Trenčianske Teplice, so zaradením do kategórie hotel 3*. Z webovej stránky žalovaného mal súd za preukázané, že žalovaný ponúkal ubytovanie a to: 6 apartmánov, 2 izby deluxe, 3 dvojlôžkové izby klasik s možnosťou prístelky, 1 dvojlôžková izba komfort s možnosťou prístelky, 12 dvojlôžkových izieb klasik, 5 dvojlôžkových izieb komfort, 8 jednolôžkových izieb. Žalovaný v roku 2016 realizoval v ním prevádzkovanom ubytovacom zariadení verejný prenos, a to prostredníctvom 37 kusov zvukovoobrazových zariadení umiestnených v izbách ubytovacieho zariadenia, čím z jeho strany došlo k zásahu do výhradných autorských práv, a to neoprávneným vykonávaním verejného prenosu, keď žalovaný realizoval verejný prenos uvedenými technickými prostriedkami bez súhlasu autorov.

11.1. Súd prvej inštancie poukazuje v tejto veci na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 07. decembra 2006 vo veci Sociedad General de Autores y Editores De Espana (SGAE) c/a Rafael Hoteles SA, sp. zn. C-306/05 (ďalej Rozsudok SD). V uvedenom konaní Súdny dvor EÚ ako odpoveď na prejudiciálne otázky (bod 29 Rozsudku SD) výslovne uvádza, že "Hoci samotné zabezpečenie fyzických zariadení nepredstavuje ako také verejný prenos v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladiení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti, poskytovanie signálu hotelovým zariadením prostredníctvom televíznych prijímačov klientom, ktorí sú ubytovaní v izbách tohto zariadenia, predstavuje nezávisle od používanej techniky prenosu signálu verejný prenos v zmysle článku 3 ods. 1 tejto smernice." V zmysle rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 12. marca 2012 vo veci Phonographic Performance (Ireland) limited proti Írsku, sp.zn. C-162/10, kedy Súdny dvor EÚ v rámci odpovede na prejudiciálnu otázku uviedol: "Prevádzkovateľ hotelového zariadenia, ktorý poskytuje v izbách svojich hostí televízne alebo rozhlasové prijímače, do ktorých prenáša signál, je používateľom, ktorý uskutočňuje verejný prenos..." Súd prvej inštancie odkazuje aj na výrok Uznesenia Súdneho dvora EÚ C-136/09 z 18. marca 2010 vo veci Organismos Sillogikis Diacheirisis Theatrikon kai Optikoakoustikon Ergon c/a Divani Akropolis Anonimi Xenocheki kai Touristiki Etairai: "Prevádzkovateľ hotela tým, že umiestni do izieb svojho zariadenia televízory a napojí ich na centrálnu anténu, uskutočňuje na základe tejto samotnej skutočnosti verejný prenos v zmysle článku 3 ods. 1 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladiení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti."

11.2. V zmysle § 79 ods. 1 a 5 zákona č. 185/2015 Z.z. uzatvára žalobca rozšírené hromadné licenčné zmluvy, ktorými udeľuje súhlas na používanie diel literárnych, dramatických, hudobnodramatických, choreografických, audiovizuálnych, fotografických, diel výtvarného umenia, architektonických diel a diel úžitkového umenia, verejným prenosom technickými prostriedkami súhlasom autorov, a to jednak za nositeľov práv zastupovaných podľa § 164 Autorského zákona na zmluvnom základe a jednak za nositeľov práv, ktorí nie sú žalobcom zastupovaní podľa § 164 Autorského zákona. Organizácia kolektívnej správy v rámci výkonu kolektívnej správy je oprávnená a aj povinná pri porušení majetkových práv nositeľa práv domáhať sa nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Súčasťou každého verejného prenosu v roku 2016 nevyhnutne boli a museli byť diela literárne, dramatické, hudobnodramatické, choreografické, audiovizuálne, fotografické, výtvarného umenia, architektonické a úžitkového umenia. Pri každom televíznom vysielaní dochádza k vysielaniam audiovizuálnych diel.

11.3. Z podaného odporu vyplýva pravdepodobnosť, že žalovaný uzatvoril licenčné zmluvy so SLOVGRAM a SOZA, na základe ktorých získal súhlasy uvedených organizácií na používanie nimi kolektívne spravovaných predmetov ochrany verejným prenosom technickými zariadeniami. Od SOZA tak žalovaný získal súhlas autorov a iných nositeľov práv k hudobným dielam. Uzatvorením zmluvy so SLOVGRAM získal súhlas výkonných umelcov, výrobcov zvukových záznamov a výrobcov zvukovoobrazových záznamov a vysielačov a iných nositeľov týchto práv. Žalovaný poukazuje na rozličnosť sadzovníkov ako aj na to, že SLOVGRAM účtuje aj podľa obsadenosti hotela. Je prinajmenšom zvláštne, že žalovaný práva autorov zastupovaných žalobcom popiera a zároveň akceptuje práva (vrátane práva na primeranú odmenu) výkonných umelcov, ktorí len vykonávajú diela vytvorené autormi zastupovanými žalovaným. Autorský zákon rozlišuje medzi právami autorov a právami súvisiacimi s autorskými právami ako aj rozlišuje medzi licenčnou odmenou a primeranou odmenou. Autori predom udeľujú súhlas na použitie ich diel licenčnou zmluvou za licenčnú odmenu a nositelia práv súvisiacich s autorskými právami udeľujú súhlas na použitie ich výkonov a vzniká im nárok na tzv. primeranú odmenu, teda na odmenu za skutočné použitie predmetov ochrany bez toho, aby udeľovali

licenciu. Licenčná odmena sa týka nositeľov práv zastúpených SOZA a žalobcom, nakoľko títo zastupujú autorov, a preto títo nezohľadňujú obsadenosť ubytovacieho zariadenia. Primeranú odmenu uplatňuje za nositeľov práv SLOVGRAM a OZIS a títo vzhľadom na charakter práv, ktoré spravujú, zohľadňujú vyťaženosť, t.j. obsadenosť ubytovacieho zariadenia.

11.4. Žalobca uzatváral v roku 2016 s používateľmi rozšírené hromadné licenčné zmluvy, v ktorých bola licenčná odmena dohodnutá podľa Sadzobníka autorských odmien za použitie literárnych, dramatických, hudobnodramatických, choreografických a audiovizuálnych diel účinného od 01.01.2016. Obsadenosť ubytovacieho zariadenia podľa žalobcu nebolo kritérium pre podľa sadzobníka dohodnutú licenčnú odmenu, teda nebolo obvyklé takéto kritérium zohľadňovať. Žalobca vo svojom vyjadrení uviedol a žalovaný to nesporeoval, že pre rok 2016 celkovo 300 používateľov rozšírené hromadné licenčné zmluvy a 264 používateľov dohody o urovnaní. Žalobca uplatňuje licenčné odmeny vo výške podľa sadzobníka platného v r. 2016 aj k dnešnému dňu, pričom v r. 2017 uzatvorilo v súlade so sadzobníkom žalobcu 645 používateľov rozšírené hromadné licenčné zmluvy a 44 používateľov dohody o urovnaní. Pre rok 2018 uzatvorilo 700 používateľov rozšírené hromadné licenčné zmluvy. Je teda zrejmé, že iní používatelia považovali sadzobník za primeraný, oprávnený a opodstatnený, inak by takéto zmluvy neuzatvárali. Žalobca sa listom zo dňa 19.02.2016 opätovne snažil so žalovaným uzatvoriť licenčnú zmluvu na rok 2016, avšak žalovaný na tento liste nereagoval a licenčnú zmluvu so žalobcom neuzatvoril. Ak sa žalovanému javil návrh na uzatvorenie licenčnej zmluvy ako neprimeraný, mal právo podľa § 165 ods. 8 zákona č. 185/2015 Z.z. podať žalobu na súd na určenie obsahu zmluvy so žalobcom, vrátane určenia odmeny a nahradenia vôle uzavrieť takúto zmluvu, čo však žalovaný neurobil.

11.5. Pokiaľ poskytne hotelové zariadenie prostredníctvom umiestnených televíznych a rozhlasových prijímačov signál svojim klientom ubytovaným v hotelových izbách alebo nachádzajúcim sa v akýchkoľvek priestoroch tohto zariadenia, ide o verejný prenos bez toho, že by bolo potrebné skúmať, aká technika prenosu signálu sa použila. Hotelové zariadenie je subjektom, ktorý svedomím dôsledkov svojho konania sprostredkúva svojim klientom prístup k predmetu ochrany. Súkromná povaha hotelových izieb pritom nebráni tomu, aby sa prenos signálu považoval za verejný prenos. Z uvedeného je teda bez všetkých pochybností zrejmé, že v prípade ak poskytoval žalovaný prostredníctvom svojho ubytovacieho zariadenia na ubytovanie izby vybavené televíznym a rozhlasovým prijímačom zabezpečené signálom, je zrejmé, že sa jednalo o verejný prenos a to aj v zmysle čl. 3 ods. 1 Smernice EP a Rady 2001/29/ES zo dňa 22.05.2001. Je logické, že ak žalovaný ponúkal svojim klientom izby vybavené televíznym prijímačom, tak tieto zariadenia boli funkčné a opatrené signálom.

11.6. Vzhľadom na vyššie uvedené mal súd v konaní preukázané, že žaloba je dôvodná. Žalovaný sa na úkor autorov, ktorých žalobca zastupuje, bezdôvodne obohatil tým, že poskytol signál na uskutočnenie verejného prenosu prostredníctvom televíznych a rozhlasových prijímačov bez toho, aby mu bol udelený súhlas zo strany autorov.

11.7. Výška žalovanej sumy je určená za obdobie od 01.01.2016 do 31.12.2016. Podľa sadzobníka licenčných odmien žalobcu bola odmena za jedno zvukovoobrazové zariadenie v hotely kategórie 3* vo výške 26 eur, pri počte 37 izieb, t.j. v sume 962 eur za rok. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou tejto sumy, súd priznal žalobcovi aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo žalovanej sumy 962 eur od 18.12.2017 (odo dňa vypracovania žaloby) do zaplatenia.

12. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, nakoľko bol v konaní v celom rozsahu úspešný. O výške náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník po nadobudnutí právoplatnosti vo veci samej podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je možné podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 Civilného sporového poriadku).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 Civilného sporového poriadku).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.